

se o bezpečnost chodců na komunikacích v obci — a jen o tuto se v daném případě jedná — vyhoví obec dostatečnou měrou, jestliže přináleží dá posypati ony části komunikací, jež chodci ke svým cestám potřebují, tedy chodníky a přechody přes vozovky. Z okolnosti, že není předpisu, který by bránil chodcům používat také vozovky, nedá se dovozovati, že by obec byla povinna vedle chodníku, vedoucího podél vozovky, sypati také vozovku samu i v částech, kde není třeba ji přecházeti. Zvolí-li si chodec cestu bez takovéto potřeby sám po vozovce, činí tak na vlastní nebezpečí. Přes to neuznal nss nutnost, aby nař. rozhodnutí pro tuto část jeho odůvodnění zrušil. Bylo již shora poukázáno na to, že žal. úřad převzal také odůvodnění první stolice, a v tomto odůvodnění bylo již zcela správně poukázáno na to, že poškozený T. sešel s chodníku na vozovku jen proto, že chodník rovněž nebyl posypán a chůze po něm se zdála ještě nebezpečnější než po vozovce. Pro toto své zjištění měl úřad dostatečnou oporu nejen ve výpovědi T. samého, nýbrž i obecního nadstrážníka P. Právem mohl tedy úřad dospěti k úsudku, že neposypání chodníku bylo příčinou úrazu T.-ova.

Zbývá tedy jen zkoumati, zda právem vytýká stížnost žal. úřadu, že nevyšetřil dostatečně námitku, vznesenou obcí již během řízení správního, že obec neměla vůbec možnosti, závadný stav komunikace včas odstraniti, poněvadž teprve k ránu uhodil mráz a začalo se tvořiti náledí. — — — — —

Č. 9396.

Policie zbrojní. — Honební právo (Čechy): Závadnost majitele zbrojního pasu s hlediska § 17 zbroj. pat. může založiti jeho odsouzení pro přestupek § 26 čes. honeb. zák., spáchaný tím, že se se zbraní na rameni bez honebního lístku zúčastnil honu.

(Nález ze dne 26. září 1931 č. 13.719.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 6820/27.

V ě c: Jaroslav V. v H. (adv. Dr. Jaromír Basch z Prahy) proti ministerstvu vnitra o odnětí zbrojního pasu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Jaroslav V. byl nálezem osp-é v Pelhřimově z 18. ledna 1928 uznán vinným přestupkem § 26 zák. z 1. června 1866 č. 49 z. z. česk. a odsouzen podle § 42 téhož zák. k pokutě 40 Kč, v případě nedobytnosti k trestu vězení v trvání 4 dnů. Současně byl mu odňat zbrojní pas vydaný mu osp-ou v Pelhřimově dne 7. října 1927, poněvadž »v důsledku uvedeného přestupku nejsou v jeho osobě splněny náležitosti v § 17 zbrojního patentu vyžadované«.

Nález ten byl potvrzen jak co do odsouzení pro uvedený přestupek, tak co do odnětí zbrojního pasu výnosem zsp-é z 8. května 1928, pokud jde o odnětí zbrojního pasu konečně též z důvodu uvedeného v nálezu I. a II. stolice nař. výnosem min. vnitra.

Stížnost podaná proti tomuto rozhodnutí min. vnitra snaží se jednak prokázat, že osoba, která se dopustila přestupku § 26 zák. o myslivosti z r. 1866, nepozbývá proto již »nezávadnosti« vyžadované § 17 zbroj. patentu, jednak tvrdí, že st-l se ani tohoto přestupku nedopustil, a že dotyčné rozhodnutí správních úřadů spočívá na neúplném, pokud se týče vadném řízení. Stížnost tudíž nepopírá zásadní právo úřadů, odníti zbrojní pas osobě, o níž úřady mají za to, že není nezávadnou ve smyslu § 17 zbrojního patentu, vytýká však, že žal. úřad mylně si vyložil pojem »nezávadnosti«, shledal-li, že st-l této vlastnosti pozbyl jen proto, že byl potrestán pro přestupek § 26 hon. zák.

Po té stránce uvážil nss, že zbrojní patent nedefinuje blíže pojem nezávadnosti; avšak nss vykládá pojem ten ve shodě s dosavadní judikaturou (srv. na př. Boh. A 6820/27) v ten smysl, že nezávadností jsou osobní vlastnosti poskytující záruku, že osoba, o kterou jde, nezneužije zbraní, na něž jí byl zbrojní pas vydán. Jsou-li ovšem v tom kterém případě záruky takové dány, není pak již otázkou právní, nýbrž skutkovou, jejíž zodpovězení jest výslednicí hodnocení zjištěných skutečností. Nemůže proto nss odpověď na otázku tu přezkoumávati věcně, nýbrž toliko v rámci § 6 zák. o ss. Tu pak nemohl shledati, že by závěr, k němuž v daném případě žal. úřad dospěl, — že totiž není nezávadnou ve smyslu § 17 zbroj. pat. osoba potrestaná podle § 26 hon. zák. proto, poněvadž bez honebního lístku účastnila se honu se zbraní na rameni — nebyl skutečností tou opodstatněn, ježto má za to, že vykonává-li někdo myslivost bez honebního lístku se zbraní, na niž mu byl udělen zbrojní pas, zneužívá zbraně té k činnosti nedovolené, zákonem honebním zapovězené. Neshledal proto nss důvodnými vývody stížnosti, upírající logičnost tomuto závěru žal. úřadu a tvrdící, že úřad v zjištění tom neměl podklad pro onen závěr. — — —

Č. 9397.

Policejní věci: * Odpírá-li úřad cestovní pas z důvodu, že cesta žadatelova by mohla ohroziti důležité zájmy státní bezpečnosti (1. odst. lit. d) § 7 zák. č. 55/28), musí v rozhodnutí uvést konkrétní skutečnosti, na základě nichž dospěl k tomuto úsudku.

(Nález ze dne 26. září 1931 č. 13.787.)

V ě c: Dr. Bedřich B. v P. (adv. Dr. Gustav Freund z Prahy) proti ministerstvu vnitra o cestovní pas.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výměrem policejního ředitelství v Praze ze 17. července 1928 nebylo vyhověno st-lově žádosti o vydání cestovního pasu do všech evropských států mimo S. S. S. R. z důvodu zájmů státní bezpečnosti po rozumu § 7 odst. d) zák. o cestovních pasech č. 55/28. Rozhodnutí to bylo v pořadí stolic správních nař. rozhodnutím potvrzeno.